

W SERCU MARYI

www.sanktuariumtarnowiec.parafia.info.pl

Tarnowiec, 20 MAJA 2018

UROCZYSTOŚĆ ZEŚLANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

Nr 14 (32)

EWANGELIA

(J 15,26-27;16,12-15)

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Gdy jednak przyjdzie Paraklet, którego Ja wam pošlę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi, On zaświadczy o Mnie. Ale wy też świadczycie, bo jesteście ze Mną od początku. Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz znieść nie możecie. Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszycie, i oznajmi wam rzeczy przyszłe. On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam objawi. Wszystko, co ma Ojciec, jest moje. Dlatego powiedziałem, że z mojego weźmie i wam objawi”.

KĄTEM OKA

Docień każdą chwilę

Moja przyjaciółka jest umierająca – taką wiadomość otrzymałam dzisiaj rano. Wiem, że śmierć zabierze każdego, ale gdy podchodzi za blisko nie umiem się z nią pogodzić. Pomyślałam sobie, że dopóki jej serce bije, będę prosić o cud. Wiem też, że trzeba przyjmować wszystko z pokorą, ale ja zawsze miałam charakter buntownika. Proszę dzisiaj Pana Boga o to, żeby oddalił godzinę śmierci mojej przyjaciółki. Ja przecież za parę tygodni chcę ją odwiedzić, chcę jej zrobić niespodziankę. Chcę jej powiedzieć „dziękuję” za lata przyjaźni.

Gdy widziałyśmy się ostatnio, rak już był zdiagnozowany i szła na operację. Powiedziała mi wtedy: „wiesz, że Cię kochamy” a ona mi odpowiedziała: „wiem”. Cieszę się z tych słów i z tamtej chwili.

Panie Boże, to wspaniała żona, kochana mama i babcia. Światło rodziny, które gaśnie za szybko. Jest potrzebna i niezastąpiona. Kiedyś odejdziesz, ale proszę Cię nie teraz.

Cały dzień modliłam się, płakałam i myślałam, że tak trudno się rozstać i że trzeba cenić każdą przyjaźń i każdą miłość.

Popołudniu dotarły do mnie nowe wiadomości – wczorajszy kryzys minął, stan się ustabilizował. Znajoma mi powiedziała: jeszcze nie wszystko stracone, trzeba się modlić. Gdy to usłyszałam od przypadkowo spo-

tkanej koleżanki wydawało mi się, że to wiadomość od Pana Boga. Może źle odczytałam, może to tylko moje pragnienia, ale wiem, że walczyć trzeba do końca.

I jeszcze storczyk. Dostałam go od mojej przyjaciółki, nie kwitł długo, a teraz puścił nowy pęd. Lada moment rozkwitnie pięknymi, białymi kwiatami. Wraca do życia i pomyślałam, że ona też.

Życie... takie krótkie. Banalne „do widzenia” nie chce czasem przejść przez usta. Wierzę, że nie czas na pożegnanie. Jeszcze tyle przed nami... **Jola**

NAJWYŻSZY KAPŁAN

W czwartek po Ześłaniu Ducha Świętego obchodzimy w Kościele święto Chrystusa Najwyższego i Wiecznego Kapłana. Święto to jest owocem roku kapłańskiego (od 19 czerwca 2009 do 11 czerwca 2010 roku). *Warto pamiętać, że początki święta Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana sięgają 1952 r., gdy na prośbę biskupa José María García Lahiguera, założyciela kontemplacyjnego Zgromadzenia Sióstr Oblatek Chrystusa Kapłana, papież Pius XII wyraził zgodę na obchodzenie go w Hiszpanii* (www.ekai.pl)

Święto to ma na celu skłonić do refleksji i zamyślenia nad sakramentem kapłaństwa a również jest to dzień szczególnej modlitwy o powołania kapłańskie.

Obchodzimy dziś święto Ześłania Ducha Świętego. To wydarzenie, które opisują Dzieje Apostolskie uzdolniło Apostołów do wyjścia z Wieczernika i wyjścia z Dobrą Nowiną do ludzi – w świat. Duch Święty dodał Apostołom odwagi podobnie nam dodaje odwagi do tego byśmy stawali się prawdziwymi Apostołami w swoich środowiskach, domach, miejscach pracy itd.

Kapłani są powołani w szczególnie sposób. To oni są przedłużeniem Bożych rąk na ziemi. Bo jak można inaczej nazwać ich zadanie i powołanie? To oni dają nam Jezusa, karmią nas Żywym Bogiem, ale także Słowem, tłumaczą nam Biblię, uczą nas jak żyć Bogiem każdego dnia. Są szafarzami sakramentów, bez kapłanów nie miałby kto nas chrzcić – wprowadzać we wspólnotę Kościoła, udzielać Komunii Świętej, rozgrzeszać nas, towarzyszyć w ostatniej wędrówce... Czasem zapominamy o tym ile zawdzięczamy kapłanom.

Ten dzień ma przypomnieć nam o tym, jak ważni są kapłani. Często są naszymi powiernikami, spowiednikami, kierownikami duchowymi, są osobami, którym ufamy, powierzamy największe tajemnice.

Powinnyśmy być dla kapłanów wsparciem, pamiętać o nich w swoich modlitwach. Św. Jan Maria Vianney wiele razy mówił o tym jak wielkim darem jest kapłaństwo, jak to odpowiedzialne i szczególne powołanie a jednocześnie jak on sam, święty Proboszcz z Ars, czuje się mały w obliczu tak wielkiego powołania.

Wiele słyszy się złego o kapłanach. Czasem budujemy na tym obraz całego Kościoła. Trzeba pamiętać, że kapłani nie są wolni od problemów, kłopotów, codzienności. My potrzebujemy kapłanów, ale oni także nas potrzebują. Otoczmy naszych kapłanów modlitwą, prośmy także o nowe i święte powołania kapłańskie i zakonne, by nie brakło świętych kapłanów.

Od wielu lat działa Dzieło Duchowej Adopcji Kapłanów. To wspólnota ludzi, dziś już bardzo wielka, której zadaniem jest modlitwa za kapłanów. Polega ona na adopcji konkretnego kapłana. Zgłasza się wybranego księdza, którego chcemy adoptować deklarując jednocześnie modlitwę za niego, można adoptować kapłana na jakiś czas lub na stałe. Jest to piękna inicjatywa, warto podkreślić, że każdego miesiąca ponad 30 kapłanów zostaje adoptowanych na stałe czyli na do końca ży-

cia osoby adoptującej. Dziś raz jeszcze zachęcam do modlitwy za kapłanów czy to we wspólnocie Dzieła Duchowej Adopcji czy także prywatnie. Stańmy się pomocą dla naszych kapłanów.

Starajcie się okazywać wielki szacunek dla wszystkich pasterzy Kościoła, kaznodziejów i przewodników duchowych i przypatrz się, ilu ich jest na całym ziemskim globie (Św. Ojciec Pio).

Modlmy się za kapłanów. Każdego dnia zauważamy, jak rzadcy są przyjaciele Jezusa. Zdaje mi się, że to rani Go najgłębiej (Św. Teresa z Lisieux).

Magdalena Maraj

PRAWO DO ODMOWY POGRZEBU KOŚCIELNEGO /CZ. 1/

Życie społeczności Kościoła to również śmierć i związany z nią pogrzeb, które zamykają życie chrześcijanina na ziemi. Nauka Kościoła dostrzega w fakcie śmierci chrześcijanina dopełnienie jego nowych narodzin dla królestwa niebieskiego, rozpoczętych podczas chrztu. Śmierć jest bramą, przez którą przechodzi się do życia wiecznego. Dlatego prawo kanoniczne, jako prawo własne Kościoła stojące na straży jego jedności i dyscypliny oraz wspomagające wspólnotę kościelną w dążeniu do celu, jakim jest uświęcenie i zbawienie, reguluje również i określa kwestie związane z pogrzebem chrześcijanina.

„Jakie życie, taka śmierć” – głosi znane polskie porzekadło, a niekiedy dopowiada się: „i taki pogrzeb”. W tych prostych słowach zawiera się przeświadczenie, że śmierć i pogrzeb są kontynuacją życia, a więc konsekwencją tego wszystkiego, co było przedtem. Słowa te mają zastosowanie również do zagadnienia odmowy pogrzebu kościelnego, tematu jakże delikatnego i trudnego dla duszpasterzy. Z jednej strony stają oni wobec nowej wyobraźni miłosierdzia, jaką głosił w Krakowie – Łagiewnikach papież Jan Paweł II, wzywając do okazywania miłosierdzia, a z drugiej strony wobec konieczności stawiania wymagań wiernym, którzy często uważają, że nie muszą traktować poważnie swojej wiary i przynależności do Chrystusa, a potem nie potrafią zrozumieć sytuacji, w której duszpasterz im powie, że za swoje wybory trzeba ponosić odpowiedzialność. Jak zatem pogodzić miłosierdzie z powinnością stawiania wymagań? Czy każdy człowiek, bez względu na religijną jakość swego życia i postępowania, powinien mieć po śmierci pogrzeb kościelny? Jakie są normy prawa kanonicznego w tej kwestii? Kiedy i w jakich sytuacjach duszpasterz może odmówić pogrzebu kościelnego?

Przed próbą odpowiedzi na powyższe pytania należy sobie uświadomić, że pogrzeb chrześcijański nie udziela zmarłemu ani sakramentu, ani sakramentaliów, zmarły bowiem znajduje się już poza porządkiem ekonomii sakramentalnej (KKK 1684). Pogrzeb jest obrzędem liturgicznym Kościoła, poprzez który Kościół wyprasza zmarłemu

pomoc duchową i czci jego ciało, a jednocześnie żywym niesie pociechę i nadzieję. Stąd posługa Kościoła powinna jasno wyrażać rzeczywistość jego łączności ze zmarłym. Jeżeli zaś za życia takiej łączności nie było, prawo kościelne mówi, że można w takiej sytuacji niektórym osobom odmówić pochówku chrześcijańskiego.

1. Prawo do pogrzebu i jego odprawianie

Pogrzeb kościelny jest to obrzęd związany z pochowaniem zmarłego, albo inaczej ogół czynności i modlitw liturgicznych przepisanych przy chowaniu wiernych zmarłych. Kościół czci ciało zmarłego chrześcijanina, gdyż było ono świątynią Ducha Świętego i będzie oczekiwać na zmartwychwstanie. W obrzędach pogrzebowych Kościół modli się, aby ci, którzy przez chrzest zostali wszczepieni w śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, z Chrystusem przeszli przez śmierć do życia. Pogrzeb kościelny łączy się zatem ściśle z tajemnicą śmierci widzianą w perspektywie wiary. Dobitnie podkreśla to Katechizm Kościoła Katolickiego, stwierdzając, że wszystkie sakramenty, szczególnie wtajemniczenia chrześcijańskiego, mają na celu ostatnią paschę dziecka Bożego, czyli przejście człowieka z tej ziemi do domu Ojca w niebie (KKK 1680-1683).

Pogrzeb – jak powiedziano – jest obrzędem liturgicznym Kościoła, poprzez który Kościół wyprasza zmarłemu pomoc duchową i czci jego ciało, a jednocześnie żywym niesie pociechę nadziei. Dlatego prawo kościelne w kan. 1176 §1 mówi, że wiernym zmarłym należy urządzić pogrzeb kościelny i między śmiercią a pochowaniem zmarłego wyznać wiarę w życie wieczne oraz modlić się za zmarłego.

Obrzędy pogrzebowe mogą być zróżnicowane w zależności od warunków miejscowych. Przepisuje je i określa Ordo exsequarum, ogłoszone dekretem Kongregacji Kultu Bożego z 15 sierpnia 1969 r., któremu odpowiadają Obrzędy pogrzebu dostosowane do zwyczajów diecezji polskich. W myśl powyższych przepisów liturgicznych obrzęd pogrzebowy obejmuje trzy akty o charakterze liturgicznym: 1. przeniesienie ciała do kościoła; 2. odprawienie nabożeństwa pogrzebowego w kościele; 3. odprowadzenie i złożenie zwłok w miejscu przeznaczonym na grzebanie zmarłych.

Określony w ten sposób pogrzeb kościelny nie zawsze musi być odprawiony w pełni, tzn. z zachowaniem wszystkich powyższych trzech elementów. Warunki życia decydują często o tym, że wskazane lub wręcz konieczne staje się pominięcie któregoś z nich. Wspomniany rytuał pogrzebowy dostosowany do zwyczajów diecezji polskich proponuje trzy formy pogrzebu: pierwsza zawiera stację w domu zmarłego, w kościele i przy grobie; druga zawiera stację w kaplicy cmentarnej i przy grobie; trzecia zawiera jedną stację.

Ustawodawca kościelny, określając przepisy prawne i liturgiczne co do pogrzebu, nakazuje ciału zmarłego szacunek i cześć. Wzywa – w zależności od zwyczajów miejscowych – do czuwania w domu zmarłego,

umieszczenia ciała w trumnie, gromadzenia się krewnych, a jeżeli to możliwe całej społeczności na liturgię słowa, Eucharystię i na ostatnie pożegnanie zmarłego, wreszcie przeniesienie ciała do grobu. Jeżeli jest taki zwyczaj, krewni lub bliscy zmarłego mogą wygłosić nad grobem słowo pożegnania. Nie należy jednak takiego zwyczaju wprowadzać w kościołach. Jednocześnie prawodawca w kanonie 1176 §3 Kodeksu zaleca zachowanie pobożnego zwyczaju grzebania ciał zmarłych. Nie zabrania jednak kremacji, jeśli nie została wybrana z pobudek przeciwnych nauce chrześcijańskiej. Obowiązek grzebania czy kremacji zwłok wiernych zmarłych spoczywa przede wszystkim na krewnych i spadkobiercach zmarłego. Należy tutaj podkreślić, że ludzka i chrześcijańska pietas wymaga, by zarówno w przypadku kremacji, jak i grzebania ciała zmarłego szanowano zwłoki zmarłych, a obrzędy pogrzebowe były otwarte na nadzieję zmartwychwstania.

KAŻDY WIERNY MA PRAWO DO KOŚCIELNEGO POGRZEBU – CHYBA ŻE SAM SIĘ TEGO PRAWA POZBAWI

W normach kodeksowych znajdziemy przepis mówiący, że wiernym zmarłym należy urządzić pogrzeb kościelny, zgodnie z przepisem prawa. Tym samym prawodawca kościelny określa, że pogrzeb kościelny jest prawem każdego wiernego, który odchodzi z tego świata. Prawo to rodzi automatycznie obowiązek Kościoła celebrowania za zmarłego obrzędów pogrzebowych. A zatem każdy z członków Kościoła ma prawo do chrześcijańskiego pogrzebu, który jest widomym znakiem przynależności do Kościoła. Ustawodawca kościelny zachęca duszpasterzy, aby w liturgii pogrzebowej unikali jakiegokolwiek wyróżniania osób w zewnętrznej okazałości lub ceremoniach. Mają też zadbać o to, aby biedni nie byli pozbawieni należytego pogrzebu. Winni jednocześnie unikać wszelkich pozorów zysku. Natomiast ci, których na to stać, zobowiązani są z okazji pogrzebu złożyć odpowiednią ofiarę.

Prawo do pogrzebu kościelnego przysługuje wszystkim wiernym zmarłym. Prawodawca rozpatruje również przypadki szczególne. Co do pogrzebu katechumenów, to są oni zrównani z wiernymi. Co się zaś tyczy dzieci nie ochrzczonych, to ordynariusz miejsca może zezwolić na pogrzeb kościelny dzieci, których rodzice mieli zamiar je ochrzcić, ale zmarły przed chrztem. Natomiast ochrzczonym przynależącym do jakiegoś Kościoła lub wspólnoty kościelnej niekatolickiej można pozwolić na pogrzeb kościelny według rozporządzenia ordynariusza miejsca, jeśli nie ma ich własnego szafarza, chyba że się ustali, iż mieli przeciwną wolę. (cdn.)

ks. Janusz Gręźlikowski

RODZAJE UZALEŻNIEŃ (CZ.6)

Pracoholizm (część 1). Pojęcie pracoholizmu, jego podstawowe typy.

Kolejnym typem uzależnienia jest **pracoholizm**, czyli **uzależnienie od pracy**.

Pracoholizm to „stan psychiczny charakteryzujący się przede wszystkim stałym, wewnętrznym przymusem (silną potrzebą) wykonywania pracy lub innych czynności z nią związanych, przymusem myślenia o pracy oraz poczuciem dyskomfortu (złego samopoczucia) w sytuacjach, kiedy możliwość wykonywania pracy jest utrudniona”.

W pracoholizmie występuje również:

- Stała potrzeba poświęcania pracy coraz większej ilości godzin;
- Zaniedbywanie innych przyjemności lub zainteresowań;
- Niedotrzymanie obietnic składanych bliskim;
- Brak satysfakcji z osiągniętych celów.

Możemy wyróżnić poniższe typy pracoholizmu:

- **Pracoholizm dyspozycyjny** – pełne poświęcenie dla firmy kosztem czasu wolnego od pracy, podejmowanie wielu zadań bez względu na ich wagę;
- **Pracoholizm tymczasowy** – wynika z atmosfery nieustannej pracy w firmie, gdzie pracownicy rywalizują o pozycję i starają się wykazać nadmierną pracowitością; pracownik dostosowuje się, ale myśli o zmianie pracy;
- **Pracoholizm obsesyjny** – wynikający z dążenia do sukcesów i szybkiej kariery, pracownik utożsamia się z firmą, pracuje non stop, a odpoczynek zaburza jego równowagę;
- **Pracoholizm ucieczkowy** – osoba niejako „ucieka w pracę” przed innymi ważnymi problemami natury osobistej czy rodzinnej. Często pracoholizm jest wynikiem braku zaspokojenia podstawowych potrzeb w tym potrzeby akceptacji na innych polach, w rodzinie, wśród najbliższych. Pracoholicy źle funkcjonują w środowisku rodzinnym, nie mają czasu dla partnera jak i dzieci, nie potrafią okazywać czułości i miłości. W miarę rozwoju uzależnienia pracoholicy izolują się a kontakty społeczne ograniczają do kontaktów związanych z miejscem pracy. Dla pracoholika praca jest źródłem redukcji napięcia, stresu i niepewności. Konsekwencją powyższego uzależnienia jest spadek wydajności, utrata sensu pracy oraz objawy zespołu wypalenia zawodowego.

Katarzyna Janocha

INTENCJE MSZY ŚW.

NIEDZIELA 20.05

7:00 1) Dziękczynna w 18. rocz. ślubu Lidii i Radosława i w 17. rocz. urodzin Marty, z prośbą o Boże bł., opiekę MBT

10:00 1) ++ Kazimiera i Karol Steliga

2) ++ Julian, Ludwika (30 r. śm.)

Poza parafią: + Bogusław Wójcik – od rodziny Moskali z Sulkowic

+ Stanisław Szczypiński – od Stowarzyszenia Społeczności Wiejskiej z Potakówki

+ Kazimierz Orzechowicz – od sasiada Jana Klekot z rodziną

11:30 1) Za Parafian

16:30 1) + Zdzisław Baca – od brata Edwarda

PONIEDZIALEK 21.05

7:00 1) + Irena Strugała – od córki Małgorzaty z rodziną

10:00 1) Dziękczynna, z prośbą o Boże bł. dla pielgrzymów do Torunia, Lichenia i Kalisza
Poza parafią: + Bogusław Wójcik – od pracowników Gminnego Ośrodka Kultury w Tarnowcu

+ Stanisław Szczypiński – od kolegów syna Lucjana z ZPRE Jedlicze

18:00 1) ++ Tadeusz, Janina Orzechowicz i ich rodzice

2) O zdrowie i opiekę MBT dla córek

Poza parafią: + Maria Wyderka – od koleżanki Anny oraz kierowniczkę Powiatowego Zespołu Doradztwa Rolniczego Jasło

WTOREK 22.05

7:00 1) + Jan Królicki – od żony

2) + Konrad Hap – od syna z żoną

18:00 1) ++ Julia, Józef

2) ++ Julia, Władysław Dubiel

3) + Irena Strugała – od zięcia Stanisława

Poza parafią: + Maria Laba – od rodziny Grzesików z Chlebnej

+ Bogusław Wójcik – od Tadeusza Gorgosza – wicestarosty jasielskiego

+ Stanisław Szczypiński – od swatowej z Roztok z rodziną

ŚRODA 23.05

7:00 1) + Irena Strugała – od zięcia Stanisława

2) + Jan Królicki – od córki Katarzyny z rodziną

18:00 1) W int. ofiarodawców

2) + Wiesława Kaleta – imieninowa od Koła Przyjaciół Radia Via

3) Dziękczynna za wszystkich ofiarodawców, którzy wsparli chorą rodzinę z Tarnowca

Poza parafią: + Maria Laba – od rodziny Krychtów

+ Bogusław Wójcik – od Tadeusza Gorgosza – wicestarosty jasielskiego

+ Stanisław Szczypiński – od wnuka Przemysława z rodziną

CZWARTEK 24.05

7:00 1) + Irena Strugała – od sąsiadów z Kwiatkowsk i Grobli

2) + Jan Królicki – od córki Agnieszki z mężem

18:00 1) ++ Jagwiga, Józef Podsiadło w r. śm.

2) + Joanna Hap – z okazji imienin

3) + Konrad Hap – od żony

Poza parafią: + Maria Laba – od sąsiadów + Bogusław Wójcik – od mieszkańców Umieszca

+ Stanisław Szczypiński – od wnuka Łukasza

PIĄTEK 25.05

7:00 1) + Jan Królicki – od wnuczki Barbary

2) + Konrad Hap – od syna Janusza z rodziną

18:00 1) ++ zmarli rodzice Maria i Eugeniusz oraz rodzeństwo

2) + Irena Strugała – od sąsiadów z Kwiatkowsk i Grobli

3) + Władysława Polak – od syna Jacka z rodziną

Poza parafią: + Maria Laba – od sąsiadów + Bogusław Wójcik – od pracowników Związku Gmin Dorzecza Wisłoki + Stanisław Szczypiński – od rodziny Kloczków

SOBOTA 26.05

7:00 1) ++ Zofia (8 r. śm.) i Janina (2 r. śm.)
2) + Irena Strugała – od współpracowników parafii

11:00 Jubileusz 25-lecia kapłaństwa ks. Jana Radonia

18:00 1) + Zyta Górka

2) + Janina Kochanek

3) + Teresa Angster – w dniu mamy

Poza parafią: + Maria Laba – od sąsiadów + Bogusław Wójcik – od Stanisława Orzecha

– byłego pracownika Banku Spółdzielczego z rodziną

+ Stanisław Szczypiński – od synowej Ireny

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dzisiaj Uroczystość Zesłania Ducha Świętego. Kończy się w liturgii okres wielkanocny. O godz. 11.30 Pierwsza Komunia św. dzieci (54). Dziękujemy rodzicom, nauczycielom, wychowawcom i kapłanom za dotychczasowe wychowanie dzieci. Zadbajmy o godny i owocny przebieg uroczystości w rodzinach. Dziękujemy rodzicom dzieci komunijnych za dar dla Sanktuarium.

2. Rocznica I Komunii św. za tydzień o 11.30, próba liturgiczna wszystkich dzieci kl. IV w czwartek o 16.30. Obecność obowiązkowa; dzieci przyjdą z rodzicami.

3. Dzisiaj Majówka o 16.00, we Wrocance o 14.30.

4. Nabożeństwa majowe codziennie o godz. 18.00, we Wrocance o 16.30. Zapraszamy do modlitwy całą wspólnotę parafialną, dzieci szkolne, przedszkolaki. Dzieci komunijne wraz z rodzicami uczestniczą w Białym Tygodniu.

5. W poniedziałek (21.05) Święto NMP Matki Kościoła. Msze św. o 7.00, 10.00 i 18.00; we Wrocance o 16.30. Składka będzie przeznaczona na Radio Maryja i TV Trwam.

6. W czwartek (24.05) – Święto Jezusa Chrystusa Najwyższego i Wiecznego Kapłana.

7. W przyszłą niedzielę Uroczystość Trójcy Przenajświętszej.

8. Odpust parafialny Nawiedzenia NMP przeżywać będziemy 30 maja, w środę. Uroczysta Msza św. z udziałem Księdza Biskupa Edwarda Białogłowskiego i pielgrzymka dzieci komunijnych będzie o godz. 11.00. O godz. 17.00 Ks. bp udzieli sakramentu bierzmowania młodzieży.

9. Bóg zapłać za ofiary złożone na potrzeby kościoła.

10. Dziękujemy za pracę przy kościele rodzicom dzieci komunijnych i rodzicom młodzieży do bierzmowania.

11. W sobotę (26.05) Dzień Matki – pamiętajmy o nich w naszych modlitwach i przyjdźmy do świątyni całymi rodzinami.

12. W sobotę 26 maja o godz. 11.00 nasz roduk ks. Jan Radoń będzie dziękował Panu

Bogu i MBT za 25 lat posługi kapłańskiej, w tym 24 na misjach. Zapraszamy do wspólnej modlitwy Parafian, grupy duszpasterskie, kolegów, koleżanki ze szkoły ks. Jana.

13. Spotkania duszpasterskie: w czwartek Kółko biblijne, w piątek KSM.

14. Zachęcamy do zakupienia i czytania prasy katolickiej.

15. Dziękujemy za sprzątanie świątyni gr. 1 i 2 z Sądkowej, rodzicom chrzestnym dzieci komunijnych. W sobotę na g. 8:00 prosimy gr. 3 i 4 z Sądkowej. Msza św. za dobroczyńców w środę. Bóg zapłać za ofiarę na Sanktuarium.

16. O prowadzenie Różańca św. prosimy: o 9:30 Różę MB Gromnicznej, o 11:00 Różę MB Królowej.

17. Dzisiaj przeżywamy 18 rocz. konsekracji bpa Jana Wątroby, pamiętajmy w modlitwie o Pasterzu naszej diecezji.

18. W Uroczystość Bożego Ciała (31 maja) procesja po Mszy św. o godz. 10.00 do Potakówki.
ks. Proboszcz

W PROGI BOŻE W GODNYM UBIORZE...

Lato na dobre, a wraz z nim plazowa moda, prześwitujące bluzki, topy, obcisłe szorty, głębokie dekolty, niestety ale ta moda wdziera się w kościelne mury. Kręcimy głową i mówimy: takie czasy a Chrystus pyta: *Przyjacielu, jakżeś tu wszedł nie mając stroju weselnego?* (Mt 22,12).

Dlaczego mamy mieć godny i skromny strój w kościele?

Pierwszym argumentem teologicznym jest bycie w obecności kogoś bardzo wyjątkowego, bo samego Boga Stwórcy i Pana, któremu przez odpowiedni, czysty i schludny ubiór oraz skromną postawę oddaje się cześć i szacunek. Wiemy, że ludzie kulturalni potrafią przychodzić na spektakle teatralne, operowe czy koncerty w garniturze i stroju galowym. Każdy inny strój jest odbierany jako wyraz braku odpowiedniej kultury, obyczaju czy wychowania. Na spotkania dla nas bardzo ważne, nikt nie przyjdzie w kłapkach plażowych, w krótkich spodenkach, nie mówiąc o wyzywających mini spódniczkach, odkrytych ramionach, czy głębokich dekoltach. Tym bardziej należy zachować szacunek wobec miłosiernego majestatu Boga. Pamiętam, że dawniej każdy miał specjalny strój świąteczny, tylko na niedzielę. Dziś zarzucono tę tradycję.

Drugi argument to teologia stroju, ukrywającego po grzechu pierwotnym miejsca wstydlive mogące przywołać różne skojarzenia, pokusy, już nie wspomnę o rozprasaniu podczas liturgii. Zachowajmy powagę miejsca i godność Osoby, z którą się spotykamy w kościele, uszanujmy Świątynię. Z mojej obserwacji wynika, że nie wpuszcza się do bazylik rzymskich roznegliżowanych turystów, przy wejściu do kościołów za 1 euro można kupić chustę, by zakryć zbyt skromny strój. Wiemy, że do synagogi wchodzi się w nakryciu głowy, do meczetu bez bu-

tów, a u nas sprawę stroju traktuje się wyjątkowo lekko. Poznajmy zasady kościelnego savoir-vivre'u. Kobiety - skromnie i niewyzywająco. Mężczyźni - elegancko i z szacunkiem.
Teresa

I KOMUNIA ŚWIĘTA

**Panie Jezu, zabierzemy Cię do domu,
Panie Jezu nie oddamy Cię nikomu.
Dniem i nocą Panie Jezu będziesz z nami, bo
gorąco Panie Jezu Cię kochamy.**

1. Betlej Anna
2. Betlej Wiktor
3. Biernacki Kacper
4. Bochnia Adam
5. Bonar Wiktor
6. Domaradzka Aleksandra
7. Dzik Jagoda
8. Forystek Maks
9. Grabowski Ignacy
10. Grzebień Klaudia
11. Hłyń Adrian
12. Kaczorowska Milena
13. Kiszka Wiktoria
14. Klekot Patrycja
15. Kowalczyk Julia
16. Krówka Klara
17. Kusz Hanna
18. Kwiec Emilia
19. Lisowiec Wiktor
20. Machowicz Kacper
21. Mróz Wojciech
22. Musiał Elwira
23. Pasternak Igor
24. Pawłowska Julia
25. Pawłowska Nadia
26. Pieniążek Gabriel
27. Pietrzak Amelia
28. Piskorz Filip
29. Pótorak Oskar
30. Przybyła Natalia
31. Sanocki Mateusz
32. Siara Amelia
33. Sitar Nikola
34. Sławniak Julia
35. Sobczak Emilia
36. Soboń Róża
37. Sorys Maciej
38. Stryszak Maja
39. Szal Oliwier
40. Ślusarczyk Kamil
41. Tokarz Patrycja
42. Tomasiak Olga
43. Urban Eryk
44. Utylska Daria
45. Wąsik Miłosz
46. Wietecha Paweł
47. Wilusz Milena
48. Wiśniowska Julia
49. Wyderka Piotr
50. Wyderka Wiktoria
51. Ziemiński Igor
52. Zięba Adrian
53. Ziomek Damian
54. Żebracki Jakub

ŻARTY NIEPOŚWIĘCONE

Po powrocie ze szkoły synek pyta: - Mamo, czy mamy dziś piękny dzień? - Dlaczego pytasz synku? - Bo pani powiedziała, że pewnego pięknego dnia przeze mnie zwariuje.

Ciocia mówi do Jasia: - Jasiu, ale Ty jesteś do mnie podobny... Na to Jasiu krzyczy: - Mamo... Ciocia mnie straszy!

Uradowana żona wraca do domu i chwali się mężowi: - Mam prawo jazdy! Teraz zwiedzimy cały świat! Na to mąż odpowiada: - Ten, czy tamten?

DO MATKI

Mamo chciałabym Ci przynieść
latający dywan.
I kaczkę, która znosi
szczerozłote jajka,
Żebyś żyła bez troski - wesoła,
szczęśliwa.
Lecz takie dziwy można znaleźć
tylko w bajkach.

I dlatego zmęczenie widząc na twojej
twarzy
Myślę w przyszłość wybiegam
i zaczynam
Marzyć, że zastąpię Cię w pracy,
gdy tylko dorosnę.

Lecz dzisiaj za twe troski, trudy,
poświęcenia,
Za twą miłość matczyną nigdy
niezachwiana,
Mogę tylko szyję twą otoczyć
ramieniem
I szepnąć Ci do ucha:
Dziękuję Ci Mamo

OCHRZCZENI

19/05/2018

ZUZANNA PASTERNAK

szafarz: ks. Mariusz Fijałkiewicz

ŚLUBY

**Grzegorz Bonar
Justyna Michalska
19/05/2018
małżeństwo błogosławił:
ks. Jerzy Uchman**

Wydawca:

**Parafia pw. Narodzenia NMP
w Tarnowcu; Nakład: 250 egz.**

Adres: Tarnowiec 38,

38-204 Tarnowiec,

Redaktor wydania:

ks. Grzegorz Wolan (gwolan@o2.pl)